



**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Predmet broj: S1 2 K 031295 18 K

Datum presude: 05.02.2019. godine

**Predsjednik vijeća – sudija Strika Mirsad
Članovi vijeća – sudije Mašović Hasija i Marijanović Anđelko**

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

Nuić Ante

PRESUDA

Odbrana optuženog

Čevra Iriša, advokat iz Sarajeva

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudije Strika Mirsada, kao predsjednika vijeća, te sudija Mašović Hasije i Marijanović Anđelka, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Šuškić - Vlahovljak Nejre, u krivičnom predmetu protiv optuženog Nuić Ante, optuženog za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ BiH) u vezi sa krivičnim djelima Poreska utaja ili prevara iz člana 210. stav 3. KZ BiH, Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), Zloupotreba osiguranja iz člana 302. stav 1. KZ FBiH i Obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz člana 268. stav 3. KZ FBiH, po optužnici Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KTO 000 9620 14 od 18.01.2017. godine, djelimično potvrđene 23.01.2017. godine, nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivice i pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije, u prisutnosti tužioca Tužilaštva BiH, optuženog i njegovog branioca po službenoj dužnosti, Irise Čevre, advokata po službenoj dužnosti, dana 05.02.2019. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi:

NUIĆ ANTO, sin Šime i Anđe rođene Laštro, rođen 30.08.1953. godine u Kiseljaku, JMBG: ... nastanjen u ..., po nacionalnosti ..., državljanin ..., po zanimanju mašinski tehničar - penzioner, pismen, završena SSS, razveden, otac dvoje djece, lošeg imovnog stanja, neosuđivan

K R I V J E

Što je

zajedno sa B.K, B.V, J.E, H.A. i sa B.I, V.F. i U.I.
/ tačka 3. Optužnice /

Početakom 2012. godine, u Kiseljaku i Sarajevu B.K. i B.V. djelujući u okviru organizovane kriminalne grupe koju su njih dva organizovali u cilju sticanja protupravne imovinske koristi vršenjem krivičnih djela poreska prevara ili utaja, krivotvorenje isprave, obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti, zloupotreba osiguranja, tako što će zajedno sa povezanim licima krivotvorenjem dokumenata, sačinjavanjem krivotvorenih ugovora i na druge načine lažno prikazivati pravne poslove kupoprodaje građevinskih mašina koje se u stvarnosti nisu nikada ni desile, a potom te kupoprodaje finansirati putem leasing kuća i osiguravati u osiguravajućim društvima sve kako bi u konačnici neplaćanjem obročnih uplata leasinga zadržali novac od tobožnje kupovine, lažno prijavili otuđenje mašina kako bi naplatili

osiguranje i neosnovano potraživali povrat PDV kao rezultat prevarnih aktivnosti prema UIO BiH, pa su B.K. i B.V. u sastav grupe angažovali **Nuić Antu**, koji je pristao da postane pripadnik grupe za organizovani kriminal motivisan obećanom imovinskom korišću, te E.J. koji je svojim pristankom također postao pripadnik grupe za organizovani kriminal i vještaka građevinske struke pokojnog U.R. koji su zajedničkim djelovanjem nizom povezanih aktivnosti realizovali plan B.K. i B.V, pa su se u cilju realizacije plana B.K. i B.V. dogovorili sa **Nuić Antom** da **Antina** firma Bondags d.o.o. Kiseljak nastupi kao zainteresovani kupac građevinske mašine Fiat Hitachi tip D 180 serijskog broja: FOOD18000130880 94 KW a koju mašinu tobože prodaju B.K. i B.V. putem prodavca pravnog lica Bar-floor d.o.o. Kiseljak u kojoj je B.V. vlasnik i odgovorna osoba i koja građevinska mašina u stvarnosti ne postoji kao predmet ove kupoprodaje, pa je u skladu sa uputama braće B, Anto Nuić se obratio pravnom licu ASA leasing kako bi ta leasing kuća finansirala tobožnju kupovinu bagera i koja leasing kuća je iz njima poznatih razloga pristala da finansira kupovinu nepostojeće mašine prihvatajući kao validan lažni nalaz koji je sačinio vještak iz oblasti strojarstva pokojnog U.R. koji je iz njemu poznatih razloga dana 14.03.2012. godine navedenu nepostojeću mašinu procjenio na iznos od 198.500,00 KM i u okviru kojeg nalaza je sačinio i fotografije navodnog predmeta kupoprodaje a na kojim fotografijama nisu vidljiva identifikaciona obilježja navedene građevinske mašine, nakon čega je ASA leasing dana 21.03.2012. godine zaključila ugovor o finansijskom leasingu opreme broj 4941/12 i kojim ugovorom je ugovorena kupovina nepostojećeg predmeta sa iskazanom vrijednošću kupljenog predmeta u iznosu od 101.235,79 Eura i kojim ugovorom je definisano isplaćivanje kreditne obaveze u 60 obroka u iznosu od po 2.977,46 KM/mjesec, a nakon što je cjelokupan iznos novaca uplaćen na račune pravnog lica Bar-floor d.o.o. Kiseljak, u skladu sa K. i V. uputama **Nuić Anto** i njegovo pravno lice Bondags d.o.o. Kiseljak je u skladu sa ugovorenom obavezom navedeni predmet leasinga osiguralo kod osiguravajuće kuće Brčko gas osiguranje podružnica Tuzla dana 18.06.2012. godine policom broj 008381 u ukupnom osiguranom iznosu od 198.000,00 KM, a potom je **Nuić Anto** dana 06.04.2012. godine UIO BiH podnio lažnu poresku prijavu za mjesec mart 2012. godine u kojoj je korištenjem krivotvorene dokumentacije u kojoj je iskazan nepostojeći pravni posao i u kojim dokumentima je naveden neistinit sadržaj, zatražio da neosnovano koristi pravo na odbitak ulaznog PDV u iznosu od 36.123,00 KM kako bi za taj iznos oštetio budžet BiH, a nakon toga je po uputama braće B., **Nuić Anto** sačinio lažni zapisnik o primopredaji navedenog bagera sa licem E.J. koji je u skladu sa međusobnim dogovorom ostvarenim i dogovorenim uz pomoć U.R. iz Banja Luke, koji je u ovom momentu nedostupan organima gonjenja, u cjelosti preuzeo vlasništvo i kontrolu nad pravnim licem Bondags d.o.o. Kiseljak tako što su **Nuić Anto** i E.J. sačinili zapisnik o primopredaji društva dana 16.08.2012. godine a na osnovu ugovora sačinjenog kod notara Đukić Smiljke iz Kiseljaka od dana 16.08.2012. godine o prenosu osnivačkog uloga i temeljnog kapitala društva u iznosu od 2.000,00 KM, a sve kako bi na ovaj način izbjegli plaćanje obroka ASA leasingu koja je ovakvim radnjama oštećena za vrijednost nenaplaćenog dijela potraživanja u iznosu od 145.791,35 KM.

Čime je, počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelima Poreska utaja ili prevara iz člana 210. stav 3. KZ BiH, Krivotvorenje isprave

iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, Zloupotreba osiguranja iz člana 302. stav 1. KZ FBiH i Obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz člana 268. stav 3. KZ FBiH.

Pa mu Sud, primjenom navedenih zakonskih odredbi, na osnovu člana 58. i 59. KZ BiH, izriče

UVJETNU OSUDU

Kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od **2 (dvije) godine** i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od **3 (tri) godine** od dana pravosnažnosti ove presude ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 110. KZ BiH, od optuženog se oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela i to novčani iznos u visini od 2 000,00 KM (dvijehiljade konvertibilnih maraka) koji je optuženi dužan uplatiti na račun države Bosne i Hercegovine putem jedne od poslovnih banaka u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka, o čijoj će visini Sud odlučiti posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

O b r a z l o ž e n j e

I Optužba

Dana 18.01.2017. godine Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Tužilaštvo BiH) podiglo je optužnicu broj: T20 0 KTO 000 9620 14 kojom je optužilo Barbić Klementa, Barbić Valentina, Kenjić Dragana, Šuvalija Nermina, Nuić Antu, Ejub Jasmina, Ribić Saldina, Đuričić Branislava, Tuka Marinka, Kazić Emira, Bojo Stjepana, Šarčević Hamdiju, Čabaravdić Mirzu, Vidić Predraga, Boloban Orhana i Hodžić Adnana za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stavovi 2, 3. i 4. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelima Poreska utaja ili prevara iz člana 210. stav 3. KZ BiH, Zloupotreba osiguranja iz člana 302. stav 1. KZ FBiH, Obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz člana 268. stav 3. KZ FBiH, Prevara iz člana 294. stav 2. KZ FBiH, Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 1. i 2. KZ FBiH, Lažno prijavljivanje iz člana 347. stav 4. KZ FBiH i Nesavjestan rad u službi iz člana 387. stav 2. KZ FBiH.

Dana 23.01.2017.godine, sudija za prethodno saslušanje djemično je potvrdio navedenu optužnicu¹. Nakon izjašnjenja o krivici optuženih, spis predmeta upućen je sudećem vijeću radi zakazivanja i održavanja glavnog pretresa koji je, čitanjem predmetne optužnice, započeo 23.05.2017. godine.

II Sporazum o priznanju krivice

¹ Rješenje Suda BiH broj: S 1 2 K 024118 16 Ko od 23.01.2017. godine

Dana 23.11.2018. godine, Sud BiH zaprimio je sporazum o priznanju krivice koji je optuženi u prisustvu svog branioca sklopio sa Tužilaštvom BiH.

U sporazumu o priznanju krivice, Tužilaštvo BiH izmjenilo je pravnu kvalifikaciju krivičnog djela, pa se umjesto kvalifikacije Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelima Poreska utaja ili prevara iz člana 210. stav 3. KZ BiH, Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, Zloupotreba osiguranja iz člana 302. stav 1. KZ FBiH i Obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz člana 268. stav 3. KZ FBiH, optuženom na teret stavlja krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelima Poreska utaja ili prevara iz člana 210. stav 3. KZ BiH, Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, Zloupotreba osiguranja iz člana 302. stav 1. KZ FBiH i Obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz člana 268. stav 3. KZ FBiH. Navedenim sporazumom optuženi je priznao krivicu za krivičnopravne radnje opisane u tački 3. optužnice Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 000 9620 14 od 18.01.2017. godine i pristao da mu se za navedeno djelo izrekne uvjetna osuda, kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, koja kazna se neće izvršiti ako optuženi u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Nakon zaprimljenog sporazuma o priznanju krivice, dana 18.11.2018. godine Sud BiH donio je odluku da se postupak protiv optuženog Nuić Ante razdvaja iz postupka protiv optuženih Barbić Klementa i dr, radi razmatranja sporazuma o priznanju krivice.

III Razmatranje sporazuma o priznanju krivice

Dana 05.02.2019. godine, održano je ročište za razmatranje sporazuma o priznanju krivice. Sud je utvrdio da je do zaključenja sporazuma došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, te da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog. Sud je optuženom naročito skrenuo pažnju o mogućim posljedicama zaključenja sporazuma o priznanju krivice, te ga je upoznao da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju ako je izrečena u skladu sa zaključenim sporazumom, da ne može uložiti žalbu protiv vrste procesa, te da mu Sud može dodijeliti troškove krivičnog postupka.

Optuženi je potpuno i nedvosmisleno izjavio da se osjeća krivim za djela koja mu se stavljaju na teret, izvršena na način i u vrijeme kako je to navedeno u optužnici. Ujedno, izjavio je i da u vrijeme zaključenja sporazuma na njega nije vršen bilo kakav pritisak da zaključi sporazum, te da je u to vrijeme kao i u vrijeme razmatranja sporazuma o priznanju krivice potpuno svjesno, svojom voljom, dao izjavu o priznanju krivice. Prilikom odlučivanja Sud je ocijenio da je optuženi razumio da se sporazumom o priznanju krivice odriče prava na suđenje i da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju koja će mu se izreći.

Razmatrajući izjavu o priznanju krivice u skladu sa odredbom člana 231. ZKP BiH, a cijeneći pri tom dokaze koji terete optuženog, Sud je odlučio prihvatiti izjavu o priznanju krivice optuženog, nalazeći da je isti počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelima Poreska utaja ili prevara iz člana 210. stav 3. KZ BiH,

Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, Zloupotreba osiguranja iz člana 302. stav 1. KZ FBiH i Obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz člana 268. stav 3. KZ FBiH.

IV Dokazni standard

Standard "dovoljno dokaza", koji zakonodavac propisuje kao uslov za prihvatanje sporazuma o priznanju krivice, Sud je utvrdio na osnovu priznanja optuženog i dokaza koji su uloženi u sudski spis.

Optuženi i njegov branilac potvrdili su da posjeduju dokaze koje je tužilac uložio (većina dokaza na kojima se temelji optužnica), te na uložene dokaze nisu imali prigovora, kao ni na način prezentovanja i ulaganja u sudski spis. S obzirom da se radi o obimnom dokaznom materijalu, a cijeneći činjenicu da su isti dokazi neophodni u originalu za potrebe glavnog pretresa u postupku protiv optuženog Barbić Klementa i dr, Tužilaštvo BiH se, uz saglasnost odbrane, pozvalo na dokaze uložene na nastavcima glavnih pretresa u predmetu Barbić Klement i dr. održanih 13.11.2018. i 29.01.2019. godine, a ostatak dokaza koji još uvijek nisu uloženi u tom predmetu (dokazi od rednog broja 111. do 180. u optužnici) predalo Sudu u elektronskoj verziji skenirane na CD-u. Od preostalih dokaza probrojanih u pomenutoj optužnici, a koji nisu navedeni, Tužilaštvo BiH je odustalo. Materijalni dokazi koji su prezentirani od strane tužioca i uvedeni u sudski spis, dati su u Aneksu, koji čini sastavni dio ove presude.

V Krivična sankcija

Na pretresu za izricanje krivičnopravne sankcije, iznesene su činjenice koje su od značaja za odluku Suda o prihvatljivosti krivičnopravne sankcije dogovorene predmetnim sporazumom o priznanju krivice, a stranke su saglasno izjavile da u cjelosti ostaju kod zaključenih sporazuma.

Tužilaštvo BiH navelo je da je prilikom predlaganja krivičnopravne sankcije za optuženog imalo u vidu da je optuženi od trenutka kada je otkriveno djelo, ostvario punu saradnju sa organima gonjenja, Državnom agencijom za istrage i zaštitu i Tužilaštvom BiH, na način da je odmah u cjelosti iznio sve što mu je poznato, zatim da su kriminalna količina koja se u slučaju optuženog stiče i posljedice krivičnog djela, s aspekta njegove radnje izvršenja, manje u odnosu na druge optužene, te da optuženi postupa nonšalantno i nezainteresovano. Uprkos činjenici da se tužilac nije uspio usaglasiti sa odbranom po tom pitanju, ukazuje da je optuženi ostvario imovinskopravu korist izvršenjem krivičnog djela u iznosu od 2 000,00 KM, u vidu prodaje pravnog lica Barbić Klementu, kao jedinog parametra na osnovu kojeg se izvodi zaključak o visini imovinskopravne koristi, postavljajući prijedlog da Sud prihvati sankciju predloženu predmetnim sporazumom o priznanju krivnje, te da od optuženog oduzme imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom.

Obrana optuženog apostrofirala je razlog zbog kojeg sa Tužilaštvom BiH nije uspjela postići saglasnost o imovinskopravnoj koristi, navodeći da optuženi nije u mogućnosti isplatiti imovinskopravnu korist, jer bi, prema stavu odbrane, dosuđivanje te nadoknade dovelo u nezavidan položaj izdržavanje optuženog i njegovu egzistenciju. Obrana naglašava značaj smanjene uloge i posljedica krivičnog djela optuženog u komparaciji sa ostalim saoptuženima, potom da se radi o osobi starije životne dobi, koja je ostvarila potpunu saradnju sa organima gonjenja od samog početka krivičnog postupka. Pored toga, odbrana ističe i kajanje optuženog zbog njegovog učešća u krivičnom djelu, da nije ranije osuđivan, te da je slabog imovnog stanja, budući da je, prema vlastitom navodu, tek ostvario penziju u iznosu od 230,00 KM mjesečno, a koja je, s obzirom na visinu troškova života, nedovoljna za izdržavanje, iz kojih razloga predlaže Sudu BiH da prijedlog Tužilaštva BiH za oduzimanje imovinske koristi odbije, te da optuženog oslobodi eventualnih troškova krivičnog postupka.

Optuženi se saglasio sa izlaganjem svog branioca, navodeći da je bio naivan prilikom potpisivanja papira, te da bi sam sebe naružio za svoja djela. Pored toga, naveo je da je za sve vrijeme trajanja glavnog pretresa u predmetu Barbić Klement i dr. pred Sud BiH dolazio autostopom, snalazeći se na razne načine, te da ima porodičnu kuću u kojoj živi sam.

Cijeneci sve navedene okolnosti, Sud nalazi da postoje okolnosti koje opravdavaju izricanje uvjetne osude, te da je izrečena uvjetna osuda adekvatna sankcija, srazmjerna kako težini djela, tako i ličnosti optuženog kao počinitelja. Pri tome je Sud kod optuženog od olakšavajućih okolnosti cijenio činjenicu bezuslovnog priznanja krivice, te njegovu saradnju sa organima gonjenja. Nadalje, Sud je uzeo u obzir i činjenicu da je optuženi osoba starije životne dobi, njegove porodične okolnosti i neosuđivanost. Kako se nisu našli elementi koji bi se mogli okarakterisati kao otežavajuće okolnosti, Sud je uvjerenja da se i prijetnjom izvršenja kazne može omogućiti ostvarenje svrhe krivičnopravnih sankcija na način da se utiče na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela (specijalna prevencija), te da se utiče i na ostale da ne čine krivična djela (generalna prevencija).

VI Imovinska korist

Na osnovu odredbi članova 110. i 111. a u vezi sa članom 1. stav 24. KZ-a BiH² te člana 392. stav 1. ZKP-a BiH³, a u kojim se razmatra materija oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, apostrofirajući pri tome da *niko ne može zadržati imovinsku korist koja je pribavljena na taj način*, u sklopu razmatranja i ocjene dokaza, Sud je utvrdio

² Član 110. stav 1. KZ BiH glasi: „Niko ne može zadržati imovinsku korist, prihod, profit ili drugu korist iz imovinske koristi pribavljenu krivičnim djelom.“ Stav 2. gornjeg člana glasi: „Imovinska korist, prihod, profit ili druga korist iz imovinske koristi iz stava 1. ovog člana oduzet će se sudskom odlukom kojom je utvrđeno da je krivično djelo učinjeno, pod uvjetima propisanim ovim zakonom.“ Član 111. stav 1. KZ BiH: „Od učinitelja će se oduzeti novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koja je pribavljena krivičnim djelom, a ako oduzimanje nije moguće, učinitelj će se obavezati na isplatu novčanog iznosa srazmjernog pribavljenoj imovinskoj koristi...“ Član 1. stav 24. KZ BiH glasi: „Imovinska korist je svako ekonomsko dobro koje je direktno ili indirektno proisteklo iz krivičnog djela, a sastoji se iz bilo koje imovine.“

³ Član 392. stav 1. ZKP BiH glasi: „Imovinska korist pribavljena krivičnim djelom utvrđuje se u krivičnom postupku po službenoj dužnosti“.

da je optuženi pribavio imovinsku korist krivičnim djelom, što proizilazi iz provedenih dokaza⁴, zbog čega je donio odluku da se od optuženog oduzme imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela i to novčani iznos u visini od 2.000,00 KM (dvije hiljade konvertibilnih maraka) koji je optuženi dužan uplatiti na račun države Bosne i Hercegovine putem jedne od poslovnih banaka u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

VII Troškovi krivičnog postupka

Članom 188. stav 1. ZKP BiH propisano je da kad Sud optuženog oglasi krivim, izreći će u presudi da je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka. Optuženi je u više navrata isticao da je slabog imovnog stanja, ali kako Sudu BiH nije dostavio materijalne dokaze kojim bi potkrijepio svoje navode, obavezan je na plaćanje troškova krivičnog postupka, koji se odnose na troškove odbrane po službenoj dužnosti o čijoj će se visini odlučiti posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

Zapisničar
Nejra Šuškić - Vlahovljak

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Mirsad Strika

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba na izrečenu krivičnopravnu sankciju, niti žalba na vrstu procesa (član 231. ZKP BiH). Iz drugih razloga propisanih ZKP BiH, žalba na ovu presudu može se podnijeti u roku od 15 dana od dana dostavljanja pismenog otpravka presude.

⁴ Iz provedenih dokaza proizilazi da je optuženi Nuić Anto primio novac u iznosu od 2 000,00 KM od Barbić Klementa, i to prije nego što je zaključen ugovor o prenosu udjela pravnog lica Bondags d.o.o. Kiseljak na Ejub Jasmina. Kako preregistracija pravnog lica Bondags d.o.o. Kiseljak na Ejub Jasmina nikada nije završena, Sud je utvrdio da novčani iznos od 2 000,00 KM koji je pribavio Nuić Anto izvršenjem krivičnog djela, predstavlja imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom.